

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Úterý, 22 Březen 2011 22:02

Kalendář sice jaro ještě neukazoval, ale ve čtvrtek 17. března padal první jarní déšť. Den byl ponurý, nebránilo to však dalšímu folkovému koncertu v Doli klubu v Pardubicích. Tentokrát bylo na programu **Duo Ťuk a Marien**. Přemýšlela jsem, jestli vůbec je v pořádku sepisovat dojmy z koncertů muzikantů, kteří mě vlastně před čtrnácti dny hodnotili coby porota na Portě, ale takové jsou paradoxy života a folkové hudby. Jednou hodnotí jedni druhé a pak to může být naopak. Tak tedy vzhůru do jámy lvové...

Večer rozjela kapela Marien. Hned zpočátku jsem si všimla, že jindy velmi upovídaný Víťa Troníček dnes moc nemluví. Jak jsme se později dozvěděli, bylo to jeho předsevzetí, které se mu příliš nepodařilo splnit a členové kapely ho za to kárali. Hudebnímu zážitku to ale na kráse neubralo. Od začátku jsem si psala poznámky, jak to dělám vždycky, abych měla aspoň trochu ucelené informace z večera a měla se od čeho odrazit, až začnu psát další dojmologii. Bohužel už mám natolik „profláknutý“ obličej, že mi to z pódia nedarovali a při každém sklopení očí k notýsku mi bylo právě z těch výše položených míst sdělováno, ať si nic nezapisuji. Řekla bych, že je to nový způsob, jak „zlikvidovat“ novináře, ač i tento způsob je marný.

Marien oprášili písně z dob svých počátků, zahráli např. *Hradby*, *Nepospíchám* i píseň z dob Poupat Malému
princi

Za zmínku stojí i zajímavé dílko

Píseň o gramofonu a pařížském dortu

, tentokrát vskutku v ploužákové podobě. Poslední v tomto bloku byla novější píseň, která ještě nemá název o neutišitelné touze po hraní a zpívání.

Poté se mělo objevit na pódiu Duo Ťuk. Přišel ale jen Jarda Moravec se dvěma kytarami – pro přiblížení pořadatel např. Folkových Vánoc v Žamberku – který údajně hraje maximálně třikrát do roka. Víťa ho uvedl se slovy, že jeho desku „Přitahuje“ poslouchá doma i v autě a že na sobě pozoruje, že při jejím poslechu se na silnicích chová slušněji.

Jarda hned v úvodu poprosil o vypnutí světel, pořadatel Ondra si chvíli hrál s vypínači, na okamžik byla i naprostá tma, nakonec se přeci jen našlo to, co Jarda hledal a co navodilo atmosféru u jeho zadumaných písní, písní naprosto odlišných než má kapela Marien. Ve své úvodní písni *Ko večeru* jsme se ocitli v domě, do kterého pronikala zář západu slunce, a zameditovali jsme si u zvuku nylonových strun klasické kytary. V dalších písních, např. v *Lásce minulého století*

, mu přišla vypomocť Zdena Troníčková, jejíž hlas dostal úplně jiný nádech, než v písních domovské kapely.

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Úterý, 22 Březen 2011 22:02

Členové Marien v zákulisí málem narušili meditativní atmosféru smíchem, ale Jarda si včas zjednal pořádek a přizval na scénu dalšího člověka, Víťu Troníčka. Poprosil o větší osvětlení. Ondra si tedy zase chvíli hrál s vypínači, na pár chvil se roztočila i diskotéková koule. Posléze byl přizván i Petr Fed'a Opočenský.

Po přestávce nastoupila opět kapela Marien. První dvě písně věnoval Víťa svému kamarádovi, který se v sobotu oženil – *Memento Mori* a píseň *A bylo léto...* A kromě písní z pera Víti Troníčka zazněla i píseň

Koreng

al

kteřou napsal Myšák Paták a

Pouliční lampa

s erotickým nádechem od Zubříka Rosendorfa. Píseň

Pouta

v novém hávu byla zahalená trochu i do hávu death metalu vzhledem ke zvukům vycházejícím z kontrabasů a písní

Ticho před bouří

byla doprovázena imitací digeridoo, kterou výborně zvládl Ivan Němec.

Vyvolávací akce „Píseň na přání“ se neujala, neprošli *Broučci*, *Roxette*, ani *Toulavé boty*. Ujala se ale

Zrcadla

. V závěru Marien hráli bez zvukaře na forbíně, vzhledem ke komornímu sálu to bylo moc příjemné. A závěrečné společné

Nechce se mi domů

jejich vystoupení krásně uzavřelo.

Bylo mi dáno setrvat až do konce. Děkuji tímto Ivanu Němcovi za odvoz téměř až k domu a zdravím hodné lidi, kteří mě chtěli odvézt na nádraží, ty samé, kteří se mě chtěli ujmout už v prosinci. Novinář je odhalen, asi bych měla jít na plastiku, změnit si jméno a nechat si udělat novou občanku. Těžký je novinářský život, přestože nejsem novinář, ale obyčejná laborantka z lékárny.

Zprávu jsem ale podala, ač se někteří jedinci bránili až do pozdních hodin, doufám, že mi nikdo neutrhne hlavu... a za měsíc 21. dubna na Balzamínu a Epy de Myi do F-klubu dojdou. Začátek je opět v 19:00. Těšíme se!